

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda T. K. kwotę 3.356,94 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 grudnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 659 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł pozwany, zarzucając mu naruszenie art. 233 § 1 w zw. z art. 232 k.p.c. polegające na błędnym przyjęciu, iż powód wykazał roszczenie dochodzone pozwem, w sytuacji gdy powód nie wykazał go i z tego względu powództwo winno ulec oddaleniu.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa, względnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów procesu.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w ramach postępowania uproszczonego (art. 505¹ – art. 505¹⁴ k.p.c.). W związku z tym, zgodnie z art. 505⁹ k.p.c. apelację można oprzeć na zarzutach: 1) naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, 2) naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Z kolei w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku sądu drugiej instancji, jeżeli nie przeprowadził postępowania dowodowego, zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Przechodząc do oceny apelacji stwierdzić należy, że jest ona niezasadna.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 KPC nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając (zob. post. SN z 23.1.2001 r., IV CKN 970/00, Legalis).

W niniejszej sprawie ustalenia faktyczne dokonane przez SR są prawidłowe i Sąd Okręgowy w pełni je podziela. Ocena dowodów dokonana przez SR jest wszechstronna, wyczerpująca i mieści się w ramach zasady swobodnej oceny dowodów. Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych, będących podstawą do uznania roszczenia powoda za udowodnione, na podstawie dokumentów takich jak:

- wydruk z korespondencji elektronicznej stron – zlecenie transportowe z 26.11.2013r., w którym pozwany zlecił wykonanie powodowi przewozu i w którym wskazano uzgodniony fracht w kwocie 650 Euro netto (k.36 – 37),
- list przewozowy CMR na przedmiotowy przewóz (k. 38),
- faktura Vat wystawiona przez powoda za wykonanie przedmiotowego przewozu (k. 39) - której otrzymaniu pozwany nie zaprzeczył i nie twierdził też, że odesłał ją jako bezzasadną.

Powyższe dokumenty pozwalały Sądowi pierwszej instancji na dokonanie ustaleń, które doprowadziły do wniosku, że roszczenie powoda o zapłatę frachtu za wykonany przewóz jest zasadne. Zarzuty apelacji są zatem bezzasadne. Dodać trzeba, że pozwany nie przedstawił żadnych zarzutów odnoszących się do wymienionych dokumentów, nie zaferował ponadto żadnych własnych dowodów, które miałyby na celu wykazanie bezzasadności powództwa. Przeciwnie,

pozwany złożył jedynie sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu elektronicznym upominawczym, w którym nie przedstawił żadnych zarzutów czy dowodów, zapowiedział ich przedstawienie w terminie późniejszym, co jednak nie nastąpiło.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym zgodnie z § 6 pkt 3) w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490).